

CIVIX ry lainaa edellisestä lausunnosta kaksi ohjaavaa teemaa ylimääräisellä lausuntokierroksella olevaan luonnokseen 188 §:ksi, koska pykälää muutettiin jonkin verran jatkovalmistelussa (vuoden 2022 lausuntokierroksen jälkeen). Ensimmäinen on kansalaisen turvallisuuden perspektiivi, joka liittyy olennaisesti suojelelvoitteen, oikeussuojakeinojen sekä perustuslaillisten oikeuksien (erityisesti EIS art 1, 3, 6, 13) ja laillisuusvalvonnan materialisoitumiseen (YK:n kanssa kirjoitettu sopimus 'responsibility to protect'), koska usein myös Puolustusvoimissa toteutuvat rikokset kohdistuvat siviiliin, ja toinen on uusien teknologioiden integroiminen Puolustusvoimien toimenkuvaan, myös muihin kuin tiedustelu- ja tutkintatehtäviin. Alla esitetään kuinka nämä sijoittuvat kansalaisen rajapintaan.

Lainataan tässä submissiossa sisältöä CIVIX ry:n submissiosta YK:lle:

'iii) The 9/11 reportedly have been a multi-government agency operation where apparently a political gain was sought. This is naturally a significant finding because in practice 9/11 was used to set up global counter-terror operations which must now be looked at as an entirely alternative aspect. Perhaps viewed as state terrorism upturning the power dynamics between the citizens and governments involved in counter-terrorism. Counter-terrorism gave a significant boost to security and military-related operations and industries, but the event of 9/11 has been used to justify the informal suspension of normal processes in communities. It gave an impetus and justification for the legislation that would bypass the Constitution and basic rights. But before anything the 'war on terror' created targets for counter-terror operations globally on a suspicion basis for terrorist watchlists, and the rights of these people would be suspended. These people have been tortured by modern technologies and their lives been turned upside down. Not to forget the foreign and security political agenda to intervene in the politics of individual governments. Basically, the entire counter-terrorism agenda should be reassessed by the UN and international justice from the aspect of 'state terrorism', which provides an entirely new aspect to the use of power by the governments, but would be a significantly fairer and far more veridical viewing point in terms of civilians.'

'iv) Havana syndroma has been admitted to be caused by humans. The latter article claims that the CIA is not willing to cooperate with the investigation. Havana syndroma victims state symptoms identical to those of 'targeted individuals' who are claimed to be the targets of counter-terrorism neurological surveillance operations.'

Lainsäätäjän mukaan puolustusvoimien *'Tehtävän kohteena voi olla kuka tahansa suomalainen tai Suomessa asuva henkilö, jonka voidaan perustellusti olettaa syyllistyvän maanpuolustuksen alalla Suomeen kohdistuvaan tiedustelutoimintaan tai sotilaallisen maanpuolustuksen tarkoitusta vaarantavaan toimintaan liittyvään rikokseen.'* Tämän määritelmän pohjalta syntyy siis rajapinta kansalaiseen virallisen toiminnan kautta. Toinen toimintamalli on epävirallinen esimerkiksi uusien teknologioiden kohdentaminen siviiliin osana erilaisia epävirallisia motivaatioita.

Virallisuus. Koska olemme viime aikoina nähneet useissa maissa (kansallinen turvallisuus ei enää ole kansallinen vaan ylikansallinen) kuinka turvallisuussektorin protokollia väärinkäytetään ja nimenomaan luodaan poliittisten tavoitteiden läpiviemiseen, ei kansalainenkaan enää ole turvassa ylikansallisilta sisäisen turvallisuuden agendoilta, joita omat lainvalvojamme tai lainsäätäjämme eivät aina tunnista (Huom. Tässä on todellinen kansallisen turvallisuuden uhka – vrt mm. globaali vastaterrorismioperaatio). CIVIX osoitti mm. YK:lle, että FBI:n ilmiantajan (Steven Friend et al.) paljastettua FBI:n hallinnon vastaanottavan palkkioita terroristikohteiden luomisessa, kysymykseen tuli ihmiskauppa. Tällöin jokainen operaatioon osallistuva viranomaisena myös Suomessa osallistuu ihmiskauppaan. TSC operaatio on johtanut n. 6m ihmisen terroristilistan (TSDB) syntymiseen (FBI:n oma todistaja T. P. Groh on todistanut, että listalla olevista 97% on 'non-investigative subjects' eli viattomia kansalaisia. Ainoastaan 0.5% on amerikkalaisia. Listalla on myös 3-vuotiaita). Eli esimerkkinä otamme kysymykseen strategisen kompassin kautta ylikansallisen sisäisen turvallisuuden operaatioiden johtamiseen Suomessa ja osoitamme, että kansainvälinen originaatio ei aina ole kohdallaan ja tätä ei verfioida millään tapaa jolloin syntyy kontrolloimaton epäily, joka romuttaa kohteen

elämän. Toiseksi, on selvää, että kansalaisen oikeussuojakeinot, viranomaisen suojeluperiaate sekä laillisuusturva ovat kokonaan kompensoitu näiden kontrolloimattomien epäilysten vuoksi. Kontrolloimaton epäily tarkoittaa epäilyä, jossa asianosaista ei kuulla lainkaan ja viittaa poliittiseen protokollaan, jotta epäilyksen kuljettamana operaatiota voidaan viedä eteenpäin. NATO:n kansallisissa operaatioissa DSA/NSA:n alla toimivat tiedusteluistakin kootut yksiköt toteuttavat, kuten YK osoittaa, 'emerging technologies' uusia teknologioita näihin valittuihin terroristikohteisiin. Uudet teknologiat ovat näiden operaatioiden toinen merkittävä ongelma, sillä niiden valvonnassa ei ole vielääkään menty käyttäjä-laitte-kohtaisuuteen eli laitteen rekisteröimisen ja nauhoittamisen kautta tapahtuvaan reaaliaikaiseen valvontaan ja valitettavasti olemassa olevassakin poliittisessa- ja virkamiesvalvonnassa toimitaan hatarien tietojen pohjalta, joita ei ole verifioitu. Misintellin (tieto joka esitetään verifioituna mutta on korruptoitunut tai tieto on tavoitteellinen) leviäminen sotilasoperaatioiden ja poliitikkojen välillä on yksi huolestuttava piirre niin kollektiivisessa kuin yksilöllisessä asiayhteydessä. Uusien teknologioiden mukaantulemiseen kuvantamisessa liittyy kaksoiskäyttöominaisuuden väärinkäytökset (e.g. neurologisen tiedustelun välineet). Toinen huoli on näiden tai energiamenetelmien energiaominaisuuden väärinkäyttö (ylihorizontaaliset operaatiot ovat selvästi osoittaneet tämän). Skalaari EMP ja akustisia pulsseja käytetään holtittomasti ja kyseenalaisista intresseistä selvästi valvomattomasti tai raportoimattomasti siviilikohteisiin. Lainsäädäntö ei ole valmis näiden teknologioiden suhteen mutta ei ole valvontakaan eikä rikostorjunta tai tutkinta itse. Kun tämä puoli on puutteellinen ja siviili alkaa tutkimaan itseensä kohdistunutta ilmiötä hän törmää sisältöihin usein on-line, joiden välityksellä syntyy tuo lainsäätäjän ilmoittama riski Puolustusvoimien interventiosta tai epäilyksen muodostumisesta. Myös tätä alkuunsaattamista manufakturoidaan kohteiden luomiseksi.

Ylläesitetystä syistä ulkoisen rikostutkinnan pääsyyllle Puolustusvoimiin on erittäin vahvat perusteet, mutta poliisin toteuttamaan tutkintaan liittyy edelleen korjaamattomia ongelmia. Tiedusteluvalvonnan ohi menee paljon menetelmien väärinkäyttöä ja tarkoista kuvauksista ja ilmoituksista huolimatta väkivaltaiset rikolliset (henkeen ja terveyteen kohdistuvat) protokollat jatkuvat, eli sotilaskurinpitomekanismikaan ei vielä toimi kuten EOA toteaa tällä kierroksella. Toinen syy perustella ulkoista tutkintaa on se, että näitä teknologioita ei käytetä yksin tiedustelun tai tutkinnan operaatioissa vaan voidaan käyttää epävirallisissa yhteyksissä teknologian valvomattomuuden vuoksi esimerkiksi sellaisen osaston toimesta, jota e.g. tiedusteluvalvonta ei valvo. CIVIX ry ehdottaa, että myös poliisin uusien teknologioiden operaatioiden toteutus tulisi asettaa ulkoisen valvonnan alle siten, että uusien teknologioiden ja signaalitiedustelun käyttöä valvottaisiin tarkastella ja asettaa tutkinnan kohteeksi organisaation ulkopuolelta sisäisen valvonnan lisäksi.

Yksi keskeinen ongemallinen ja valvoton elementti on reserviläiset. Poliisi voi toimia puolustusvoimien tutkinnan johtajana virkavapaalla olevan reserviläisen roolissa, jolloin jälleen poliisi tutkisi itseään. Olemme osoittaneet reserviläistoimintaan liittyvän huolen myös ylikansallisesti erityisesti tuolloin, kun käytössä on uusia teknologioita. Reserviläis-elementti on valvoton. Suomessa on havaittu operaatioita, joissa toteutetaan uusien teknologioiden välityksellä 'insurgency' irregulatoorisia sodankäynnin operaatioita, jotka kohdistuvat siviileihin. Suomen kaltaisessa maassa tällaisiin operaatioihin kykenevät henkilöt tuntevat toisensa. Toinen peruste ulkoisen rikostutkinnallisen elimen synnyttämiseen.

Silmällä pitäen ehdotusta, jossa poliisi toimisi isolla mandaatilla tutkivana viranomaisena puolustusvoimiin kohdistuvissa epäilyissä (jossa vaikkapa siviili on ollut kohteena), meillä on useita ongelmia. Yksi merkittävimmistä on se, että **poliisi ei ole perinteisesti tutkinut kansalaisten tekemiä ilmoituksia uusien teknologioiden väärinkäytöksistä**, joten kuinka se voisi täyttää tällaisen vastuun, joka on selvästi suurempi kuin mitä virkamieskunta tiedostaa. Poliisilla on nyt mahdollisuus todistaa kuinka se toimii uusien teknologioiden ollessa väärinkäytetyin ja kohdentuessa siviileihin. Poliisille on osoitettu isohko rikosilmoitus, jossa usean vuoden ajalta esitetään erittäin tarkkaa kuvausta ja näyttöä analyysillä tuettuna ylihorizontaalisesta, lähietäisyydeltä sekä kenttätoteutuksena toteutetusta uusien teknologioiden ja signaalitiedustelun kaksoiskäyttöteknologioiden nimenomaan anti-personnel sovellusten operaatioista. Poliisi voi demonstroida tässä tapauksessa kuinka sen tutkinta etenee. Laillisuusvalvonta ja valtioneuvoston jäsenet seuraavat tätä prosessia. Meille on ilmoitettu useita tapauksia, joissa poliisi on ottanut defensiivisen kannan kansalaisen ilmoitukseen ja lähtenyt arvioimaan kansalaisten terveyttä tai muulla tavoin mitätöinyt tämän alullelaittamaa rikosilmoitusta ja näin on todettu tehdyn jo 2011 alkaen. Poliisilla ei ole valtuuksia eikä kykyä arvioida kansalaisen terveyttä ja tästä on esitetty myös YK:lle. Olemme useiden uusien teknologioiden väärinkäytön raportoijien kohdalla joutuneet toteamaan, että heidän havaintonsa ja oireensa osoittavat

kyseen olevan juurikin teknologian väärinkäytöstä ja näitä ei vaikuta poliisin valmius kattavan, vaikka kyse alkaa olemaan merkittävästä ilmiöstä, jonka myös olettaisi olevan kansallisen turvallisuuden huoli ja väestönsuojelun aihe, mutta ei ole, koska ongema on se, että ei kyetä erittelemään onko kyseessä virallinen vai epävirallinen toteutus. Vastaterrorismiagenda käyttää näitä menetelmiä ja tutkimattomuus näin ollen mahdollistaa yksityisten ja muiden valtiollisten epävirallisten operaatioiden toteuttamisen kyseenalaisista motivaatioista siviilikohteisiin. Miten poliisi aikoo siis jatkossa lähestyä siviileihin kohdistettavia uusien teknologioiden operaatioita, joista osaaminen on Puolustusvoimissa, mutta ei aina toteutus. Olemme identifioineet ei-kotimaisia toteutuksia Suomen ulkopuolelta tai aluevesiltä, jotka ovat ilmeisesti 'operaatio-lainassa' tunninkin ajan ja kohdistuvat siviileihin. Kysymys on tappavasta teknologiasta jolta tulee osata suojautua. Kuka tuolloin tutkii ja miksi kansalainen ei saa alulle tällaista tutkimusta? Koska kysymyksessä on ylikansallinen sisäinen turvallisuus, olemme joutuneet raportoimaan myös ylihorisontaalisesta toteutuksesta, EMP hyökkäyksistä, joissa kansalainen, jopa perheet ovat olleet kohteena ja nämä toteutuskulmat on linkitetty löydöksiin mm. www.marinetraffick.com palvelusta. Useissa kohdin toteuttajana on toisen valtion tai puolustusliiton operaation alla toimiva kansainvälinen laivasto. Kuinka poliisi tutkii tällaista toteutusta ja kuinka toteuttaja saadaan vastuuseen?

Uusien teknologioiden ja signaalitiedustelun menetelmien käytön lisääntyminen on kiistatonta. Kun valtiolliset tahot eivät halua luovuttaa pääsyä teknologisiin laitteisiin, joilla näitä menetelmiä voitaisiin havainnoida kansalaisille, tällöin havaintojen dokumentoinnissa joudutaan esittämään menetelmien käyttöä sanallisesti kuvaten energia/taajuussubmiossioiden suureita eli pulssityyppiä, toteutuskulmaa, liikettä, sekä aikoja ja paikkoja. Onko tutkiva viranomainen itse kehittänyt parempia menetelmiä väärinkäytön paljastamiseen? Toki menetelmien identifioiminen hyvin pitkälle on mahdollista ilman spectrum analysointia tai muita apuvälineitä, jos kokenut henkilö tämän tekee. Ongelma on siinä, että menetelmiä ei haluta paljastaa mutta samalla halutaan taata niiden vapaa käyttö myös rajan yli siviileihin.

CIVIX ry esittää, että sellaisia turvallisuussektorin rakenteita ei tule rakentaa, joissa virkamiehen suojaamisvelvoite (responsibility to protect), kansalaisen oikeussuojakeino tai laillinen suoja kompensoituu jo synnytettyä. Tässä esityksessä on kokonaisuutena nähtävissä puolustusliiton sisäisen turvallisuuden konseptin jälki suomalaisen lainsäädäntöön, mutta hallinnon tulee varautua siihen, että esimerkiksi vastaterrorismin alla toteutuvat jo selvästi aatteellisestikin korruptoituneet toteutukset voidaan poistaa lainvalvonnan ja tiedustelun repertuaarista riippuen siitä, kuinka läntinen demokratiakehitys toteutuu mm. tulevaisuudessa. On julkista tietoa, että 9-11 pohjattu operaatio, joka kohdistuu kansalaisiin on valtioterrorismia ja vailla pohjaa. Keskeinen ohje tässä on rakentaa resilienssiä tällaisen invaasiomaisen suunnitelman ja kansalaisen väliin, jota puskuria voidaan toteutuksessa huomioida enemmän. Meillä ei ole terroristeja Suomessa ja myös 'cross-border crime' protokolla ei ole yksittäisten kansalaisten kohdalla perusteltavissa. Meillä on todennäköisesti edessä suuri lainsäädännöllinen uudistus, kun lännen harjoittama turvallisuuspolitiikka murenee. On useita geopolittisiä syitä, miksi näin käy. Uskottavuus ei ole enää pienin niistä. Myös valtiolliset puolustusresurssit saattavat puuttua poliittiseen toteutukseen, se on joutunut niin kauas perinteisistä demokraattisista arvoista sääntöpohjaisuuden paineessa. Samaan aikaan BRICS jatkaa voittokulkuaan ja länsimaiden kansalaiset vaikuttavat kokevan enemmän yhteyttä juuri näihin toimijoihin.

Koska ylikansallisten prosessien johtaminen kulkee ylimmällä tasolla emme voi harrastaa valintaa riisumalla päällystää tai ketään operaatioista tietoisia rikosvastuusta tai tutkinnasta. Kaikki Puolustusvoimien operaatiot tulee tarvittaessa olla tutkittavissa henkilöön katsomatta ulkoisen tutkivan viranomaisen toimesta ja operaatioiden tulisi olla dokumentoituja juuri tätä tarkoitusta varten. Kenttäoperaatioihin tai toteutukseen osallistuvat henkilöt ovat usein nuoria, jotka eivät tunne kansainvälistä lainsäädäntöä eivätkä myöskään ihmisoikeussopimuksia, elämäkokemus vaikuttaa kohteena olevien ihmisten arvioimiseen. Tämän vuoksi operaatioiden valvonta on oltava reaaliaikaista ja sen on kyettävä dokumentoimaan kaikki, kuten länsimaissa jo tehdään liikkuvan kuvan avulla. On vaikea ymmärtää kuinka poliitikot eivät ole jo vaatineet tätä sillä he ovat vastuussa operaatioista. Epävirallisia toimintaosuuksia ei voida jättää viralliseen operaatioon.

Onko poliisiin kehitetty erinomaisuutta uusien teknologioiden väärinkäytön tutkimiseen? Onko poliisilla resursseja joilla erilaisten menetelmien käyttö paljastuu? Uudet teknologiat tulevat käyttöön yleensä Puolustusvoimille ensimmäisenä, kuinka näiden olemassaolosta tiedotetaan poliisia? Mutta Suomessa käyttävät näitä teknologioita nyt muutkin, joten aina päälakea nipistäessä ei kyseessä ole Puolustusvoimat.

On ristiriitaista se, miksi näitä ei haluttaisi tutkia, koska syy voi useasti langeta väärälle taholle. Jos toiminta kestää tarkastelun, miksi epävirallisten mallien tulisi säilyä? Kaikesta tulisi tehdä mitattavaa. Olemme suurvallan naapurissa, jolla on valmiudet toteuttaa uusia teknologioita ennennäkemättömässä mittakaavassa, tosin sijainti tai valtion koko ei näiden teknologioiden kohdalla ole se avaintekijä. Eikö olisi hyvä tietää, ettei kansalaisiin kohdistuva toteuttaminen ole lähtöisin Suomen ulkopuolelta?

Kun Puolustusvoimien oma rikostorjunta vaikuttaa 'vapaamuotoiselta' kansalaiset ovat samaan aikaan tulossa tietoisiksi langattomien neurologisten teknologioiden sekä langattomien energia submissioiden väärinkäytöstä, poliisissa olisi hyvä tämä osaaminen olla. CIVIX ry tukee näkökulmaa kirjaamispakosta vähäpätöisinäkin pidettyjen yksittäisten tekojen kohdalla, koska näistä *voi syntyä jatkumo, jotka toistuvasti sivuutetaan, mutta voivat esimerkiksi kohteelle, siviilille tarkoittaa pitkäaikaista olosuhdetta, jossa rikosepäily, virallisen tai epävirallisen syyn varjolla tuotetaan kipua, vammoja, psykologista tai fyysistä trauma, jopa kuolemia*. Kysymyksessä esimerkiksi pienessä kivun tai epämukavuuden toistuvassa tuottamisessa on kumulatiivinen vaikutte, jota viranomaiset ei näytä mallintavan eikä tuntevan sen fysiologisia tai psykologisia vaikutuksia kansalaiseen. Tämä vaikutte rinnastuu kidutuksen määritelmään. Ei ole lainkaan itsestään selvyyttä signaalitiedustelun sovellusten teknologioiden väärinkäyttäjäksi olisi Puolustusvoimista, mutta puolustusvoimien tulee hoitaa oma tonttinsa niin, että siviiliasiaa tutkiva kykenee identifioimaan kenen operaatio on ollut paikan päällä. Virkamieskunnan on todettava tosiasiat: Hyvin suurella todennäköisyydellä kansalainen on usein rikoksen kohde ja nimenomaan uusien teknologioiden käyttö tekee kansalaisesta haavoittuvan. Tätä konseptia koskee ylikansallinen velvoite. Menetelmien käyttö on useissa tapauksissa raportoitu olevan tarkoituksenmukaista, raukkamaista ja toteuttajan sitoutuminen ihmisoikeuksiin hyvin kyseenalaista. Pitkäaikaisen tiedustelun kohteen ja toteuttajan välille muodostuu psykologinen vaikutte, joka stimuloi molempiin suuntiin ja näin mahdollistaa inhimillisen vaikutuspinnan ja virheen mahdollisuuden. Reaaliaikainen valvonta on oltava uuden teknologian operaatioissa, joissa kohdistetaan taajuutta tai energiaa kansalaiseen ja samalla tavalla tämä operaatio on nauhoitettava.

Päätöstä siitä, että siirretäänkö asian tutkinta ulkoiselle tutkintaviranomaiselle ei voi jättää Puolustusvoimille. Ulkoisen tutkintaviranomaisen on päästävä kaikkina aikoina operaatioiden kirjauksiin/nauhoituksiin kiinni, ja nämä dokumentit tulee myös olla olemassa. Kysymyksessä on nimenomaan uskottavuustekijä sekä sellaisen epävirallisen mandaatin luominen Puolustusvoimiin, jonka käytöllä voidaan vaikuttaa demokratian kulkuun uusien teknologioiden näkökulmasta.

Ulkoisen tutkintaviranomaisen on voitava tutkia koko Puolustusvoimien henkilöstöä ja sen sidosryhmiä, kuten reserviläisten käyttäminen roolissa tai toisessa. Uusien teknologioiden toteutuksella toimitettavat rikokset nimenomaan siviileihin kohdistuen ovat lisääntyneet sellaiseen magnitudiin, että ulkoiselle tutkintaviranomaiselle olisi vakituinen tehtävä näiden selvittämisessä.

Eräs hyvin keskeinen aspekti on tullut esiin kansalaispalautteen kautta siinä, kuinka mahdollisen rikostutkinnan kohteen (lainsäätäjän määritelmän osoittamissa tapauksissa) epäily rakentuu tulkintapohjaisesti niissä asioissa, joissa siviili on Puolustusvoimien tutkinnan kohteena. Nimittäin on esitetty, että Puolustusvoimat kohdistaisivat rikostorjuntaa siviileihin tuolloin, kun Puolustusvoimien tulkinnan mukaan *'voidaan perustellusti olettaa syyllistyvän maanpuolustuksen alalla Suomeen kohdistuvaan tiedustelutoimintaan tai sotilaallisen maanpuolustuksen tarkoitusta vaarantavaan toimintaan liittyvään rikokseen'*. Signaalitiedustelun tai uusien teknologioiden alle luettavien menetelmien suhteen vaikuttaa käyneen usein siten, että kohde olisi jo ollut jonkin kipua, vammoja, tai kärsimystä tuottaneen operaation kohde ennen kuin hän alkaa tutkimaan asiaa. Ilman tieto-taitoa on mahdotonta sanoa, kuka tuon operaation oli kohdentanut kansalaiseen. Kansalainen ei usein saa apua poliisilta uusien teknologioiden väärinkäyttötapauksissa, joten oma-aloitteiset kansalaiset pyrkivät itse tutkimaan asiaa – eikä pysyvissä vaikeassa olosuhteissa muuta vaihtoehtoa ole (näiden menetelmien kohteena on mm. raskaana olevia äitejä ja perheitä, myös lapsia kuten havainnollistettu sosiaalisessa mediassa @CIVIX_ry). ***Löytääkseen syyn kokemukselleen tai perheenjäsenen kokemukselle, kerätäkseen näyttöä viranomaisille, tai etsiessään oikeussuojakeinoja ja raportoidakseen ihmisoikeusrikkomuksesta kansalainen toimii hyvin ennustettavasti. Kun kansalainen jakaa löydöksiään mm. sosiaalisessa mediassa, voivat nämä siis tulkita tavalla joka laulaisee lisätutkimuksen. Tässä on merkittävä ongelma, sillä kansalaisen käytös näissä tapauksissa noudattaa usein ennalta-tutkittua mallia, jolloin tällä tavoin voidaan luoda kohteita vakavan epäilyksen***

tutkinnan alle ja näin myös tehdään. Luodaan kohteita teknologian sisäänajamiseen ja testaamiseen. Vähintä mitä tuolloin voidaan tehdä on se, että siviilistä esitetty materiaali verifoidaan jollain tapaa ulkoisen tutkintaviranomaisen toimesta ja siviiliin kohdistuva teko aina tutkitaan ulkoisen tutkintaviranomaisen toimesta. Olemme vakuuttuneita, että kuvaamamme dynamiikka toteutuu Suomessa. Kansalainen ei voisi olla vähempää kiinnostunut signaalitiedustelun tai uusien teknologioiden operaatioista, mutta kun ne kohdistuvat kivuliaasti häneen tai perheenjäseneen eikä mikään auta, tuolloin asialle on itse tehtävä jotain. Tätä käytetään tietoisesti hyväksi myös terroristiepäilyjen luomisessa.

Kun viranomaisen tutkinta osuu siviiliin kohdalle tulee olla todella painavat syyt erityisesti Puolustusvoimien kohdalla. Onkin pakko kysyä, mistä tällainen epäluottamus kansalaiseen kumpuaa ja miksi suojeluelvoite kääntyy tämän kohdesiviilin kohdalla päinvastaiseksi epäluottamukseksi? On todella hämmästyttävää, että meillä on kansalaisia, joita on häiritty signaalitiedustelun raskain menetelmin jo vuosikymmeniä eikä yksikään turvallisuusviranomainen ole ottanut asiakseen selvittää miksi näin on pyynnöistä huolimatta. Moraalinen ponnettoisuus tulee näkyviin, ellei jopa kaksoisstandardisuus. Tämä herättää kysymyksiä, että eikö viranomaisten välinen yhteistyö toimikaan toisinpäin, kun kansalainen tarvitsee apua ja suojelua? Edelleenkin kansalaisten eteen, jotka ovat yllähorisontaalisten menetelmien kohteina ei ole tehty mitään. Näillä henkilöillä on perheitä ja lapsia. Yhteistyö näyttää toimivan ainoastaan uhkakehyksessä eli negatiivisesta malintamisesta ja loogisesti ohjaa ajattelemaan, että valtio toteuttaa jonkun muun kuin itsensä suunnittelemaa. Sen sijaan on erityisen yllättävää, että tällainen imperialistinen suunnitelma voi läpäistä koko päällystön. Se tarkoittaa sitä, että kenelläkään ei ole koko kuvaa ja Puolustusvoimat luottavat toisen valtion poliittiseen ohjaukseen. Myös poliittinen ja viranomaisvastuu ovat tässä asiassa hienan epäselviä. Ei käy yhteen kansallisen turvallisuuden teorian ja lojaliteetin kanssa, että valtio luovuttaa päätösvaltansa. Olisiko tässä hieman tarkennettavaa? Siviileihin tulee kohdistua aina suojeluelvoite, ja purkautuuko se koskaan? Ainakaan kidutus ei ole korvaava malli. Esitämme, että siviilejä tulisi suojella myös tällaisilta poliittisilta toteutuksilta jos ei muutoin, niin rakentamalla resilienssi poliittisen ohjauksen ja itse toteutuksen väliin. Geopoliittinen näkymä ohjaa ajattelemaan, että tällainen imperialistinen kurssittomuus murtuu sisältäpäin ja niiden osaksi, jotka ovat osallistuneet toteuttamiseen tulevat valitettavasti oikeudenkäynnit ja korvausvelvoitteellisuus. Läntisissä yhteisöissä kerätään jo nyt näyttöä niitä kohtaan, jotka ovat auttaneet läntistä 'säätöpohjaisuutta' murtamaan demokratiaa ja perustuslaillisia mekanismeja kohti totalitarismia. Onko missään ymmärretty, että järjestelmä, joka kykenee näkemään vikoja ainoastaan itsensä ulkopuolella, ei saavuta tyytyväisyyden tilaa koskaan? Eli vaikka populaatio puolitettaisiin, olisi se vasta alku. Kuinka käy niiden tahojen jälkeläisten, jotka osallistuvat imperialismiin avustamiseen tässä hetkessä?

Epäilyksen muodostumisen dynamiikka (operaatioiden originaatioon tulisi kiinnittää huomattavasti enemmän compliance aktiviteettia). Kun tarkastelee uusien teknologioiden toteuttamisen näkökulmasta, mitkä toimijat näitä kohdistavat kansalaisiin, näillä toimijoilla epäily rakentuu eri kulmista. Näin ollen kansalainen voidaan maalittaa epäilyksi, jolloin häneen toteutetaan signaalitiedustelun menetelmiä, joka puolestaan sysää liikkeelle kansalaisen selviytymis-vietin ja hän alkaa tutkimaan häneen kohdistuvaa toteutusta. Tämä puolestaan voidaan pukea Puolustusvoimien näkökulmasta epäilyksi teknologioiden paljastamisesta, vaikka kansalainen koettaa oikeussuojakeinojen puuttuessa parhaansa mukaan kuvata menetelmiä laillisuusvalvoijille tai ylikansallisille ihmisoikeusoperatiiveille. Kansallisen turvallisuuden epäily puolestaan voidaan luoda kansalaisen turhautumisesta ja hänet voidaan viedä teknologioin ääritilaan henkisesti, jolloin kierre teknologioiden parissa on pysyvä (tämä vaikuttaa olevan tarkoituksenmukaista). Lisäksi, ulkovalta voi halutessaan suorittaa rinnakkaista toteutusta, jolloin kohdekansalaista analysoidaan väärin tutkinnassa. Nämä skenaariot ovat valitettavasti reaalielämiä varsinkin kun DNA-tietoja nyt kylvetään globaalisti täysin kontrolloimattomasti. Kohteiden manufakturointi on liiketoimintaa ja näin ollen ihmiskauppaa. Kansalaisesta voi aina manufakturoida epäilyksen ja kaikkien viranomaisten näkökulmista voi saada epäilyksen luotua kansalaiseen vaikka päällekkäin. Originaation tarkastamisesta on tultava osa rikostorjuntaa. Tämä asia sivuaa menetelmien vuoksi hyvin vahvasti viranomaisyhteistyötä ja tämän vuoksi turvallisuussektorilla ei ole korruptiorajasta, johon seikkaan mm. Transparency Intl ja OECD juuri tänä vuonna kiinnittivät huomiota.

Kaiken kaikkiaan siviilipopulaatioissa on valtavasti henkilöitä, joiden kommunikaatio voisi antaa Puolustusvoimille syyn toteuttaa tutkintaa heihin nimenomaan tuon määritelmän pohjalta. Toisaalta populaatioissa on merkittävä määrä henkilöitä, jotka raportoivat oireita, joita usein neurologisen tiedustelun

kohteet raporoivat (e.g. Havanna syndrooma josta nykyään käytetään termiä 'neurostrike'), eli selvää kysyntää pysyväle tutkintaviranomaiselle uusien teknologioiden rajapinnassa on, mutta onko aitoa halua vai vain omien operaatioiden kontrolliin tähtäävää laillisuusvalmistelua? Mikäli Suomi laiminlyö kansalaisiaan uusien teknologioiden käyttöä koskevassa kontrollissa, rajoituksissa ja lainsäädännössä, on se merkki myös ulkovalloille käyttää heitä testauksen kohteena. Nämä ovat ihan perusjärjellä nähtävissä olevia asioita. Kansainvälinen puolustusyhteistyö ei saa kompensoida kansalaisen oikeuksia, kuten nyt tapahtuu. Rikoksen selvittäjän tulisi perehtyä menetelmiin joita käytetään. Ne ovat rikollisia rikoslain 21 luvun mukaan ja materialisoituvat koko ajan.

Puolustusvoimien lennoston operaatioiden ja viestikeskusten kautta syntyy suora rajapinta siviiliin osana henkilötiedustelua tai tutkintaa, mutta tällaisia rajapintoja teknologia-johdoisesti voi syntyä myös muuta kautta, joten valvonnalla on merkittävä osuus rikostorjunnassa ja kaikkia rajapintoja ei valvota. Puolustusyhteistyösopimuksen mukana tulee lisää teknologioita, joiden testaamiselta ei ole kansallinen turvassa, joten valvonta yksin ei taida riittää takaamaan siviilipopulaation turvallisuudentunnetta. On myös sotaharjoitusten elementti, joissa käytetään menetelmiä, jotka ulottuvat siviilipopulaatioon.

Näyttöä siitä, että Puolustusvoimien kalustoa on käytetty siviilikohteen henkeä ja terveyttä uhkaavasti, joten poliisi voi halutessaan osoittaa ulkoisen rikostutkinnan tarpeen olevan olemassa. Mutta meidän mielestämme poliisi on aliarvioinut tämän haasteen magnitudin joko tarkoituksella tai tietämättömyyttään. Toivomme, että ulkoisen rikostutkinnan rooli mahdollistuu ilman rajoituksia uusien teknologioiden kohdalla ja vastuun ottaa sellainen taho, joka pyrkii myös saattamaan rikokset rangaistaviksi.